

det arbejde, som sygehusejerne, de centrale sundhedsmyndigheder og den tidligere regering med opbakning fra Folketinget har igangsat.

Jeg er ikke mindst glad for, at vi foranlediget af den debat, der nu er sat i gang, har fået taget, kan man sige, kollektivt mod til os i det, som ellers godt kunne være en kulturkløft, nemlig hvordan vi skal synliggøre disse kvalitetsmålinger.

Det er jo en kendt sag, kan man også se for andre sektorer, uddannelsesområdet m.v., at der kan være en vis reservation ved at formidle resultatet af sit arbejde på en – for sådan vil det jo altid være, når man laver karaktersystem – måde, hvor alle nuancerne ikke kommer med. Jeg er glad for, at der er kommet den erkendelse af, at det kan være et drivmiddel.

Så er der spørgsmålet om, hvornår en sådan model kan være på plads. Svaret på det spørgsmål er, at det er aftalt, at med udgangen af 2006 skal alle danske sygehuse være akkrediteret.

Det betyder altså, at man inden da på disse strategiske områder, som indgår i modellen – og der er det så, at vi kan diskutere oven på høringsen nu, om de forskellige strategiske elementer er kraftigt nok betonet – skal opsætte standarder og procedurer, som skal forankres lokalt, og som man skal efterleve lokalt, sådan at man kan blive akkrediteret. Det er jo et ganske frygteligt ord, men ideen er, at man altså har beskrevet nogle procedurer for, hvordan man har tilrettelagt sit arbejde og sin arbejdsdag, hvordan man måler og ikke måler på forskellige parametre, og at der så kommer en ekstern person ind og kigger en over skulderen for at se, om man nu også gør det, man har sagt, man vil gøre.

Kl. 20.05

Det var det, fru Lone Møller var inde på før, at man ligesom kan støtte sig på, at folk gør det, de siger. Nu har vi ikke udviklet en akkrediteringsordning for danske ministre endnu, men ellers er det jo sådan set det, der er tanken, at der er nogle, der følger med og ser, om man gør det, man siger, man har sagt, at man vil gøre.

Hele den proces skal altså være på plads med udgangen af 2006. Og det er det, der betyder, at sygehuse jo allerede skal i gang. Nogle er jo allerede i gang. H:S har gennemført en proces i sådan en første generation. Det er det, der gør, at det er min forventning, at vi allerede i 2005 har de første målinger på plads. Og det er endelig det, der gør, at jeg siger, at hvis man vil det, som både Socialdemokratiet vil – den del af forslaget

er jo identisk, i hvert fald i sit indhold, med det, som Socialdemokratiet tidligere har foreslået om at ophøje Serum Institutets standarder – og det, Dansk Folkeparti foreslår på den front, så mener jeg faktisk, at det, der er aftalt med sygehusejerne, er en hurtigere metode.

Ellers skal vi altså til at indføre et parallelspor, hvor vi præcis ophøjer nogle standarder for Statens Serum Institut til noget obligatorisk og begynder at implementere dem og måle efter dem. Og så er vi fremme der, hvor vi alligevel ville være, hvis vi kører efter kvalitetsmodellen.

Så budskabet her er, at skinnerne er lagt ud. De er sådan set lagt ud mod den samme horisont som den, der tegnes af Dansk Folkeparti. Nu skal vi bare have toget op på hovedskinnerne, og så skal vi sørge for, at der er damp nok på kedlerne.

Og det er derfor, jeg gerne vil forpligte mig til at komme tilbage til Sundhedsudvalget og åbne den danske model og give indblik i, hvordan hygiejnen er prioriteret, give min vurdering af, om den er prioriteret godt nok, lytte til, hvad Sundhedsudvalget siger. Og det er derfor, at jeg gerne vil fremme en debat om, hvorvidt det nu skal være ved hjælp af smileys eller stjerner, eller hvordan vi skal gøre det, hvis vi ønsker at skabe et mere gennemskueligt sundhedsvæsen.

Formanden:

Fru Lone Møller for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

For di ministeren henviser så meget til H:S og den akkrediteringsmodel, der er dér, vil jeg bare bede ministeren bekræfte, om det ikke er korrekt, at hygiejnen så at sige ikke var indarbejdet i det, som man startede med i H:S, men at man ud over den akkrediteringsmodel, som man jo taler så meget om, faktisk har indført nogle hygiejnestandarder, som ikke på nuværende tidspunkt ligger i den danske model, eller som er vægtet særlig meget. De er faktisk vægtet minimalt i forhold til, hvad der ellers er.

Jeg kan godt nøjes med et skriftligt svar, hvis ministeren ikke lige ved det.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan ikke på et ben og med lukkede øjne og heller ikke, selv om jeg åbner dem og står på to ben, i detaljer redegøre for H:S-akkrediterings-